

אקדמות

ראשית הדברים ופתיחת שיח
 אקח תחילה הסכמה ורשות
 בשתיים ושלש שורות שאפתח בחרדה
 ברשות בורא עולם ונושאו עד זקנה.
 גבורות עולם לו ואין סיפק לפרשן,
 אילו היו הרקיעים גויל וכל היערות קולמוסים,
 אילו דיו היו הימים וכל מקוי מים,
 ודיירי ארץ סופרים וכותבי פיוטי 'רשות' –
 (את) הדר אדון השמים והשליט ביבשה,
 (אשר) הקים יחידי את העולם ואין חקר ליסודותיו.
 ובלי לאות שכללו ובלי כל חולשה
 באות קלילה [אות ה'] שאין בה ממשות.
 הכין כל מלאכתו באלו ששת הימים,
 ואור כבודו עלה על כסא של אש.
 עם צבא אלף אלפים ורובה לשרתו,
 משרתים חדשים צומחים כל בקר, רבה אמונתו.
 ועוד שרפים יוקדים כלולים בשש כנפים,
 ועד שלא ינתן להם הצו, ידמו בדממה.
 וקוראים זה אל זה יחד בלי איחור,
 "מלא כל הארץ כבודו" ושלש קדושות.
 קולם כקול אשר לפני שדי, כקול מים רבים,
 מרימים (קולם) ברעש, כרובים לעומת אופנים,
 לחזות בפנים מראה כחצי הקשת,
 לכל מקום שמשלחים ממהרים בזריות.
 מברכים "ברוך כבוד ה' ממקומו" בכל לשון
 לחישה,
 ממקום בית שכינתו שלא נחוץ לחפשו.
 המון כל צבא מרום משבחים באימה,
 (את) הדר מלכותו יתגלה ויתפרש לדור ודור.
 סדורה הקדושה אצלם. וכאשר עברה השעה
 יסיימה לנצח ולא יחזור לומר אף אחרי שבע שנים.
 אבל לישראל החביבים, חלק כבוד נחלתו לקביעות.
 מאמירים אותו שחרית וערבית.
 מופרשים לחלקו, לעשות לו רצונו,
 נפלאות תהילותיו יספרו בכל שעה.

אקדמות מלין, ושריות שותא,
 או לא שקילנא, הרמן ורשותא.
 בכבי תרי ותלת, דאפתח בנקשותא,
 בכרי דברי וטרי, עדי לקשישותא.
 גבורן עלמין לה, ולא ספק פרישותא,
 גויל אלו וקיעי, קני כל-חורשותא.
 דיו אלו ימי, וכל-מי כנישותא,
 דיירי ארעא, ספרי ורשמי רשותא.
 הדר מרי שמיא, ושלט ביבשותא,
 הקם עלמא יחידי, וכבשה בכבשותא.
 ובלא לאו שכללה, ובלא תשותא,
 ובאתא קלילה, דלית בה מששותא.
 זמין כל-עבידתה, בהך יומי שתא,
 זהור וקרה עלי, עלי כרסה דאשתא.
 חיל אלף אלפין ורבוא, לשמשותא,
 חדיין נבוט לצפריין, סגיא טרשותא.
 טפי קדיין שרפיין, כלול גפי שתא,
 טעם עד יתייב להון, שתיקין באדשותא.
 יקבלון דין מן דין שוי, דלא בששתא,
 יקר מלי כל-ארעא, לתלותי קדשותא,
 כקל מן קדם שדי, כקל מי נפישותא,
 כרובין קבל גלגלין, מרוממין באשותא.
 למחזי באנפא, עין כות גירי קשתא,
 לכל-אתר דמשתלחין, וריזין באשותא.
 מכרכין "בריד וקרה", בכל-לשון לחישותא,
 מאתר בית שכינתה, דלא צריך בחישותא.
 נהים כל-חיל מרומא, מקלסין בחששותא,
 נהירא מלכותה, לדר ודר לאפרשותא.
 סדירא בהון קדשותא, וכד חלפא שעתא,
 סיומא דלעלם, ואוף לא לשבועתא.
 עדב וקר אחסנתה חביבין, דבקבעתא
 עבידיין לה חטיבא, בדנח ושקעתא.
 פרישן למנתה, למעבד לה רעותא,
 פרישותה שבה, וחיון בשעותא.

אקדמות

ה' רצה, חמד וחשק שיעמלו בתורה,
לכן יקבל תפילתם ותועיל בקשתם.
קשורה (התפילה) לחיי העולמים בכתר בשבועה,
כנגד פאר התפלין של הקב"ה יושבת בקביעות.
בתפלין עצמן, בחכמה ובדעת, כתובה
גדולתם של ישראל הקוראים את "שמע".
מהללים ישראל את אדון העולמים באמרות
טהורות,
נאה להלל את ה' בפני מלכים.

*

באים ומתכנסים המלאכים כדמות גלים,
תמהים ושואלים על עסקם באותיות התורה.
"מי ומי הוא אוהבך יפת המראה,
כי למענו את סובלת במעונות אריות?
יקרה ונאה את, אם תתערי לשלטוננו,
רצונך נעשה לך בכל מקומותנו".
בחכמה משיבה להם קצת להודיעם.
"לו חכמתם הייתם יודעים ומכירים
מה חשיבות לגדולתכם לעומת אותה מעלה
וגדולה שיעשה לי כאשר תגיע הישועה.
בהביאו לי אורה, ואתכם תכסה בושם,
כבודו כשיתגלה בתוקף ובגאון.
ישלם גמול לשונאיו באיי הים
וצדקות לעם חביב ורב זכויות.
שמחה שלמה תבוא בהביאו את כלי המקדש
הטהורים
לעיר ירושלים, כאשר יכנס הגלויות.
כבודו יפרוש עליה יומם ולילה,
חופתו יכין בה מלווה בתשבחות.
בענני זוהר ופאר סוכתו,
לפי מעשי האדם יעשה את החופות.
בכורסאות זהב-פז ושבע מעלות
יושבים הצדיקים לפני רב העלילות.
ובפניהם נראה שובע שמחות,
כרקיע בזהרו וכזיו הכוכבים.
הדר שאי אפשר לתאר בשפתיים,
ולא שמעו ולא ראו הנביאים בחזיונם.
עין לא ראתה בתוך גן עדן
(איך) הצדיקים חוגגים עם השכינה.

צבי וחקיד ורגיג, דילאון בלעותא,
צלותהון בכך מקבל, והניא בעותא.
קטירא לחי עלמא, בתגא בשבועתא,
קבל יקר טוטפתא, יתיבא בקביעותא.
רשימא היא גופא, בחכמתא ובדעתא,
רבותהון דישראל, קראי בשמעתא.
שבח רבון עלמא, אמירא דכותא,
שפר עלי לחויה, באפי מלכותא.

*

תאין ומתכנשין, כחיוו אדוּתא,
תמהין ושילין לה, בעסק אַתוּתא.
"מן ומאן הוא רחיקך, שפירא בריוּתא,
ארום בגינה ספית, מדור אריוּתא?
יקרא ויאָה את, אין תערי למוּתא,
רעותך נעביד לך, בכל-אתרוּתא."
בחכמתא מתיבא להון, קצת להודיעותא,
ידעתון חכמין לה, באשתמוּדעוּתא.
רבותכוּן מה חשיבא, קבל הוּהיא שבחַתא,
רבותא דיעבד לי, כד מטיא ישועתא.
במיתי לי נהורא, ותחפי לכוּן בהתא,
יקרה כד אתגלי, בתוקפא ובגוּתא.
ישלם גמוליא, לסנאי ונגוּתא,
צדקתא לעם חביב, וסגיא זכותא.
חדו שלמא במיתי, ומני דכותא,
קריתא דירושלם, כד יכנש גלוּתא.
יקרה מטיל עלה, ביומי ולילתא,
גנוּגה למעבד בה, בתושבון כלילתא.
דזהור ענניא, למשפר כילתא,
לפמה דעבדתא, עבידון מטללתא.
בתכתקי דהב פיזא, ושבע מעלתא
תחמיין צדיקי, קדם רב פעלתא.
וריוּהון דמי, לשבעא חדוּתא,
רקיעא בזיהורה, וכוכבי זיוּתא.
הדרא דלא אפשר, למפרט בשפוטא,
ולא אשתמע וחקי נביאן, חזותא.
בלא שלטא ביה עין, בגו עדן גנתא,
מטילי בה חננא, לבהדי דשכינתא.

אקדמות

עליו יצביעו: "זה הוא" אבל באימה,
קיוונו לו בשביה לאמונתו הרבה.
ינהג בנו בעדינות לעולם,
(זאת) חלקנו שמבראשית הפרישנו תרומה.

*

דמותם של לוייתן ושור ההרים הגבוהים,
וזה בזה יסתכך ויעשה מלחמה.
בקרניו ינגח השור בהמות בגאותו,
יקפץ הדג כנגדו בסנפיריו בגבורה.
יגש אליו בוראו בחרבו הגדולה,
סעודה לצדיקים יתקין וארוחה.
מסיבים לשולחנות של כדכוד ואבני אקדח,
ונהרות שמן אפרסמון נשפכים לפניהם.
ומתעדנים ורוים בכוסות רוייה,
יין עסיס שמור ביקב מבראשית.

*

צדיקים, כמו ששמעתם התהילה הזאת,
כן תהיו קבועים באותן החבורות.
ותזכו לשבת במעלות העליונות,
כי תשמעו לדבריו היוצאים בהדר.
מרומם הוא אלהינו בראשית ובאחרית,
חפץ ורצה בנו ונתן לנו את התורה.

עלה רמזי "דין הוא", בָּרַם בְּאִמְתָּנוּתָא,
שִׁפְרָנָא לָהּ בְּשִׁבְיָן, תְּקוּף הַמְּנוּתָא.
יְדַבֵּר לָן עֲלֵמִין, עֲלֵמִין מְדֻמוּתָא,
מִנֵּת דִּילָן דְּמִלְקָדְמִין, פֶּרֶשׁ בְּאִרְמוּתָא.

*

טְלוּלָא דְלוּיָתָן, וְתוֹר טוֹר רְמוּתָא,
וְחַד בְּחַד כִּי סְבִיב, וְעֵבִיד קְרִבוּתָא.
בְּקִרְנוּהִי מְנַגַּח בְּהֵמוֹת, בְּרִבוּתָא,
יִקְרִטֵעַ נוּן לְקַבְלָהּ, בְּצִיצוּי בְּגִבוּרָתָא.
מְקָרֵב לָהּ בְּרִייה, בְּחֶרְפָּה רְבִירוּתָא,
אַרִיסְטוֹן לְצִדִיקֵי יִתְקֵן, וְשִׁרוּתָא.
מְסַחֲרִין עֲלֵי תַפִּי, דְּכִדְכּוּד וְגוּמְרָתָא,
נְגִידִין קְמִיהוּן, אֶפְרָסְמוֹן נְהֶרְתָּא.
וּמְתַפְנְקִין וְרוּו, בְּכַסֵּי רְוִיתָא,
חֶמֶר מֵרֵת דְּמִבְּרָאשִׁית, נְטִיר בִּי נְעוּתָא.

*

"זכאין, כד שמעתון – שִׁבַּח דָּא שִׁירָתָא,
קְבִיעִין בְּן תְּהוּוּן, בְּהִנְהוּ חִבּוּרָתָא.
וְתִזְכּוּן דִּי תִיתְבוּן, בְּעֵלָא דְרָתָא,
אַרִי תְצִיתוּן לְמִלּוּי, דְּנִפְקִין בְּהֶדְרָתָא.
מְרוּמֵם הוּא אֱלֹהִין, בְּקַדְמָא וּבְאַחֲרִיתָא.
צְבִי וְאַתְרֵעִי בָן, וּמְסַר לָן אוּרִיתָא."